

२०७२ श्रावण २५ सोमवार १०-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- अहिले तिम्रो सुनुवाई भएको छ, आखिर त्यो दिन आयो, अहिले तिमी यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष बनिरहेका छौ।”

प्रश्न:- हार र जीतसँग सम्बन्धित कुनचाहिँ एक यस्तो भ्रष्ट कर्म छ जसले मनुष्यलाई दुःखी बनाउँछ ?

उत्तर:- जुवा । धेरै मनुष्यहरूमा जुवा खेल्ने बानी हुन्छ, यो भ्रष्ट कर्म हो किनकि हार्दा दुःख, जित्दा खुशी हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई बाबाको आज्ञा छ- प्यारा बच्चाहरू, दैवी कर्म गर । यस्तो कुनै कर्म गर्नु छैन जसमा समय खेर जाओस् । सदा बेहदको विजय प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ गर ।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज.....

ओम् शान्ति । डबल ओम् शान्ति । तिमी बच्चाहरूले भन्नुपर्छ ओम् शान्ति । यहाँ हुन्छ डबल ओम् शान्ति । परम आत्मा जसलाई बाबा भनिन्छ उहाँले पनि भन्नुहुन्छ, अनि बच्चाहरूले पनि भन्छन् । तिमी बच्चाहरूले पनि भन्छौ- हामी आत्मा शान्त स्वरूप हौं । रहनेवाला पनि शान्ति देशका हौं । यहाँ यस स्थूल देशमा पार्ट खेलन आएका हौं । यी कुरा आत्माहरूले बिसर्पिएका छन् । फेरि आखिर त्यो दिन त अवश्य पनि आउँछ, जब सुनुवाई हुन्छ । कुनचाहिँ सुनुवाई ? भन्छन् बाबा दुःख हरेर सुख दिनुहोस् । हरेक मनुष्यले सुख-शान्ति मन पराउँछन् । बाबा पनि गरिब निवाज हुनुहुन्छ । यतिबेला भारत बिल्कुल गरिब छ । बच्चाहरूले जानेका छन्- हामी धेरै धनवान् थियौं । यो कुरा पनि तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूले जान्दछौ । अरू त सबै जंगलमा छन् । तिमी बच्चाहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार निश्चय छ । तिमीले जान्दछौ- उहाँ हुनुहुन्छ श्री श्री, उहाँको मत पनि श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ छ । भगवानुवाच हो नि । मनुष्यले त राम-रामको यस्तो धुन लगाउँछन्, मानौं बाजा बजिरहेको छ । तर राम त त्रेताका राजा थिए । उनको महिमा धेरै थियो । १४ कला थिए । दुई कला कम । उनको लागि पनि गायन गर्छन्- राम राजा, राम प्रजा....तिमी धनवान् बन्छौ नि । रामभन्दा धेरै धनवान् फेरि लक्ष्मी-नारायण हुन्छन् । राम राजा, राम प्रजा..... राजालाई दाता जस्तै भन्छन् नि । अन्नदाता भन्छन् । बाबा पनि दाता हुनुहुन्छ, उहाँले सबैथोक दिनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । त्यहाँ कुनै अप्राप्त वस्तु हुँदैन, जसको लागि पाप गर्नु परोस् । त्यहाँ पापको नामै हुँदैन । आधाकल्प हुन्छ दैवी राज्य फेरि आधाकल्प हुन्छ आसुरी राज्य । असुर अर्थात् जसमा देह-अभिमान हुन्छ, ५ विकार हुन्छ ।

अहिले तिमी आएका छौ तारनहार (नाविक) अथवा बागवानको पासमा । तिमीले जान्दछौ- हामी प्रत्यक्ष उहाँको साथमा बसेका छौं । तिमी बच्चाहरूले पनि बस्दा-बस्दा बिसिन्छौ । भगवान्ले जे आज्ञा गर्नुहुन्छ त्यसलाई मान्नु पर्छ नि । पहिला त उहाँले श्रीमत दिनुहुन्छ श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ बनाउनको लागि । त्यसैले उहाँको मतमा चलनु पर्छ नि । सबैभन्दा पहिलो मत दिनुहुन्छ- देही-अभिमानि बन । बाबाले हामी आत्माहरूलाई पठाउनुहुन्छ । यो पूरा याद गर । यी शब्द याद गर्नु भन्ने बेडा पार हुन्छ । बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ, तिमीले नै ८४ जन्म लिन्छौ । तिमी नै तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । यो दुनियाँ त पतित, दुःखी छ । स्वर्गलाई भनिन्छ सुखधाम । बच्चाहरूले जान्दछन्- शिवबाबा, भगवान्ले हामीलाई पठाउनुहुन्छ । हामी उहाँका विद्यार्थी हौं । उहाँ

२०७२ श्रावण २५ सोमबार १०-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ, त्यसैले पढ्नु पनि राम्ररी पर्छ। दैवी कर्म पनि हुनुपर्छ। कुनै भ्रष्ट कर्म गर्नु हुँदैन। भ्रष्ट कर्ममा जुवा पनि आउँछ। यसले पनि दुःख दिन्छ। हान्यो भने दुःख हुन्छ, जित्यो भने खुशी हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले मायासँग बेहदको हार खाएका छौ। यो हो नै बेहदको हार र जीतको खेल। ५ विकार रूपी रावणसँग हारे हार हुन्छ, त्यसमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। मायासँग हारे हार हुन्छ। अब तिमी बच्चाहरूको जीत हुन्छ। अब तिमीले जुवा आदि सबै छोडिदिनु पर्छ। अब बेहदको विजय प्राप्त गर्ने कुरामा पूरा ध्यान दिनु पर्छ। कुनै पनि यस्तो कर्म गर्नु छैन, समय खेर फाल्नु छैन। बेहदको विजय प्राप्त गर्नको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ। गराउनेवाला बाबा समर्थ हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सर्व सर्वशक्तिमान्। यो पनि सम्झाइएको छ— केवल बाबा मात्रै सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, रावण पनि सर्वशक्तिमान् छ। आधाकल्प रावण राज्य, आधाकल्प राम राज्य चल्छ। अहिले तिमीले रावण माथि विजय प्राप्त गर्छौ। अब त्यो हदको कुरा छोडेर बेहदमा लाग्नु छ। तारनहार (नाविक) आउनुभएको छ। आखिर त्यो दिन आयो नि। उच्चभन्दा उच्च बाबासँग गरिएको पुकारको सुनुवाई हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमीले आधाकल्प धेरै धक्का खायौ। पतित बन्यौ। पावन भारतखण्ड शिवालय थियो। तिमी शिवालयमा रहन्थ्यौ। अहिले तिमी पतित दुनियाँमा (वेश्यालयमा) छौ। तिमीले शिवालयमा रहनेहरूलाई पुज्दछौ। यहाँ यी अनेक धर्महरूको कति युद्ध छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबैलाई मैले समाप्त गरिदिन्छु। सबैको विनाश हुनु छ। अरू धर्म स्थापकहरूले विनाश गर्दैनन्। उनीहरू सद्गति दिने गुरु पनि होइनन्। सद्गति ज्ञानद्वारा मात्रै हुन्छ। सबैका सद्गतिदाता ज्ञान-सागर बाबा नै हुनुहुन्छ। यी शब्दहरू राम्ररी नोट गर। धेरै यस्ता छन् जसले यहाँ सुनेर बाहिर गएपछि यहाँको यहीँ रहन्छ। जसरी गर्भजेलमा भन्छन्— मैले पाप गर्दिनँ। बाहिर निस्क्यो, अनि त्यहीँको त्यहीँ रह्यो। अलि ठूलो भएपछि पाप गर्न थाल्छन्। काम कटारी चलाउँछन्। सत्ययुगमा त गर्भ पनि महल हुन्छ। त्यसैले बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ— आखिर त्यो दिन आयो आज। कुनचाहिँ दिन? पुरुषोत्तम संगमयुगको, जसका बारेमा कसैलाई थाहा छैन। बच्चाहरूले अनुभव गर्छन्— हामी पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ। उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष हामी नै थियौं, श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ धर्म थियो। कर्म पनि श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ थियो। रावण राज्य नै थिएन। आखिर त्यो दिन आयो जसमा बाबा आउनु भएको छ पढाउन। उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। त्यसैले यस्ता बाबाको श्रीमत्तमा चल्नुपर्छ नि। अहिले हो कलियुगको अन्त्य। थोरै समय पनि चाहिन्छ नि, पावन बन्नको लागि। ६० वर्षपछि वानप्रस्थ भन्छन्। ६० पुगेपछि लाग्छ लाठी। अहिले त हेर ८० वर्षकाले पनि विकारलाई छोड्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म यिनको वानप्रस्थ अवस्थामा प्रवेश गरेर यिनलाई सम्झाउँछु। आत्मा नै पवित्र बनेर पार हुन्छ। आत्मा नै उड्छ। अहिले आत्माका पँखेटा काटिएका छन्। उड्न सक्दैन। रावणले पँखेटा काटिदिएको छ। पतित बनेका छन्। कुनै एकजना पनि फर्केर जान सक्दैन। पहिला त परमपिता बाबा जानुहुन्छ। शिवको बरियाँत भन्छन् नि। शंकरको बरियाँत हुँदैन। बाबाको पछि हामी सबै बच्चाहरू जान्छौं। बाबा आउनुभएको छ लिनको लागि। शरीर सहित त लैजानुहुन्छ। आत्माहरू सबै पतित छन्। पवित्र नबनेसम्म फर्केर जान सक्दैनन्। पवित्रता थियो त्यसैले शान्ति र सम्पन्नता थियो। केवल तिमी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका नै थियौ। अहिले अरू सबै धर्मका छन्। दैवी गुण छँदै छैन। यसलाई कल्पवृक्ष भनिन्छ। बरको वृक्षसँग

२०७२ श्रावण २५ सोमवार १०-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

यसको तुलना गरिन्छ । फेद छँदै छैन । फेरि पनि सारा वृक्ष खडा छ । त्यस्तै यो देवी-देवता धर्मको पनि जरै छैन । तर सारा वृक्ष खडा छ । अवश्य थियो, प्रायः लोप भएको छ फेरि दोहोरिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म फेरि आउँछु एक धर्मको स्थापना गर्न, अरू सबै धर्मको विनाश हुन्छ । नत्र सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ ? भनिन्छ पनि विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ । अहिले यो पुरानो दुनियाँ हो फेरि नयाँ दुनियाँ दोहोरिन्छ । यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भएर नयाँ दुनियाँ स्थापन हुन्छ । यही भारत पुरानोबाट नयाँ बन्छ । भन्दछन्— जमुनाको किनारामा परिस्तान (स्वर्ग) थियो । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी काम चितामाथि बसेर कब्रिस्तानी बनेका हौ । फेरि तिमीलाई परिस्तानी बनाउनुहुन्छ । श्रीकृष्णलाई श्याम-सुन्दर भन्दछन्, किन ? कसैको बुद्धिमा छैन । नाम त राम्रो छ नि । राधा र कृष्ण— यी हुन् नयाँ विश्वको राजकुमार-राजकुमारी । बाबा भन्नुहुन्छ— काम चितामाथि बसेका हुनाले कलियुगमा छन् । गायन गरिएको छ— सागरका बच्चाहरू काम चितामा जलेर मरे । अहिले बाबाले सबैमाथि ज्ञान वर्षा गर्नुहुन्छ । फेरि सबै जान्छन् स्वर्णिम युगमा । अहिले हो संगमयुग । तिमीलाई अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान मिल्छ, जसबाट तिमी धनवान् बन्छौ । यी एक-एक रत्नहरू लाखौं रूपियाँका छन् । उनीहरूले फेरि सम्भन्छन्— शास्त्रहरूका भर्सन (अनुवाद) लाखौं रूपियाँका छन् । तिमी बच्चाहरू यस पढाइबाट पद्मपति बन्छौ । आम्दानीको स्रोत हो नि । यी ज्ञान रत्नहरूलाई तिमीले धारण गर्छौ । भोली भन्छौ । उनीहरूले फेरि शंकरलाई भन्छन्— हे बम बम महादेव, भरिदेऊ भोली । शंकरलाई कति दोष लगाएका छन् । ब्रह्मा र विष्णुको पार्ट यहाँ हुन्छ । यो पनि तिमीले जान्दछौ— ८४ जन्म विष्णुको पनि भनिन्छ, लक्ष्मी-नारायणको पनि । तिमीले ब्रह्माको पनि भन्छौ । बाबाले बसेर सम्झाउनु भएको छ, सत्य के हो, असत्य के हो, ब्रह्मा र विष्णुको पार्ट के हो । तिमी नै देवता थियौ, चक्कर लगाएर ब्राह्मण बनेर फेरि अब देवता बन्छौ । सारा पार्ट यहाँ खेलिन्छ । वैकुण्ठको खेलपाल देखाउँछन् । यहाँ त वैकुण्ठ छैन । मीराले नृत्य गर्थिन् । त्यो सबैलाई साक्षात्कार भनिन्छ । उनको कति मान छ । साक्षात्कार गरिन्, कृष्णसँग नृत्य गरिन् । फेरि के मिल्यो त ? स्वर्गमा त गइनन् नि । गति-सद्गति त संगममा नै मिल्न सक्छ । यस पुरुषोत्तम संगमयुगलाई तिमीले जान्दछौ । हामी बाबाद्वारा अब मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौं । विराट् रूपको पनि ज्ञान हुनुपर्छ नि । चित्र राख्छन्, केही पनि बुझ्दैनन् । अकासुर-बकासुर— यी सबै यस संगमयुगका नाम हुन् । भस्मासुर पनि नाम छ । काम चितामाथि बसेर भस्म भएका हुन् । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मैले फेरि सबैलाई ज्ञान चितामा बसाएर लैजान्छु । आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन् । भन्छन् पनि हिन्दू— चिनियाँ भाइ-भाइ, हिन्दू-मुस्लिम भाइ-भाइ हुन् । तर भाइ-भाइ पनि आपसमा लडिरहन्छन् । कर्म त आत्माको गर्छ नि । शरीरद्वारा आत्मा लड्छ । पाप पनि आत्मामा लाग्छ, त्यसैले पाप आत्मा भनिन्छ । बाबा बसेर कति प्यारसँग सम्झाउनुहुन्छ । शिवबाबा र ब्रह्मा बाबा दुवैलाई हक छ बच्चे-बच्चे भन्ने । बाबाले दादाद्वारा भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू ! सम्भन्छौ नि, हामी आत्माहरू यहाँ आएर पार्ट खेल्छौं । फेरि अन्त्यमा बाबा आएर सबैलाई पवित्र बनाएर साथैमा लिएर जानुहुन्छ । बाबाले नै आएर ज्ञान दिनुहुन्छ । आउनु पनि हुन्छ यहाँ नै । शिव जयन्ती पनि मनाउँछन् । शिव जयन्तीपछि फेरि हुन्छ कृष्ण जयन्ती । श्रीकृष्ण नै फेरि श्रीनारायण बन्छन् । फेरि चक्कर लगाएर अन्त्यमा काला (पतित) बन्छन् । बाबा आएर फेरि गोरा बनाउनुहुन्छ । तिमी ब्राह्मणहरू नै देवता बन्छौ । फेरि सीँढी

२०७२ श्रावण २५ सोमवार १०-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन उत्रिन्छौ। यो ८४ जन्मको हिसाब अरू कसैका बुद्धिमा छैन। बाबाले नै बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। गीत पनि सुन्यौ- आखिरमा भक्तहरूको सुनुवाई हुन्छ। बोलाउँछन् पनि- हे भगवान् आएर हामीलाई भक्तिको फल दिनुहोस्। भक्तिले फल दिँदैन। फल भगवान्ले दिनुहुन्छ। भक्तहरूलाई देवता बनाउनुहुन्छ। तिमीले धेरै भक्ति गरेका छौ। सबैभन्दा पहिले तिमीले नै शिवको नै भक्ति गर्नु तयसैले राम्ररी यी कुरालाई सम्झन्छौ, तिमीले महसुस गर्छौ यो हाम्रो कुलको हो। कसैको बुद्धिमा रहँदैन भने सम्झ भक्ति धेरै गरेको रहेनछ, पछि आएको हुनुपर्छ। यहाँ पनि पहिला आउँदैन। यो हिसाब हो। जसले धेरै भक्ति गरेको छ उसलाई धेरै फल मिल्छ। थोरै भक्ति थोरै फल। उसले स्वर्गको सुख भोग्न सक्दैन किनकि शुरूमा शिवको भक्ति थोरै गरेको हुन्छ। तिम्रो बुद्धिले अब काम गर्छ। बाबाले भिन्न-भिन्न युक्तिहरू धेरै सम्झाउनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) एक-एक अविनाशी ज्ञान रत्नहरू जो पद्म समान छन्, यसबाट आफ्नो भोली भर्दै, बुद्धिमा धारण गरेर फेरि दान गर्नु छ।
- २) श्री श्री को श्रेष्ठ मतमा पूरा-पूरा चल्नु छ। आत्मालाई सतोप्रधान बनाउनको लागि देही-अभिमानि बन्ने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ।

वरदान:- उच्चभन्दा उच्च बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने शुभ र श्रेष्ठ कर्मधारी भव

जसरी दाहिने हातबाट सदा शुभ र श्रेष्ठ कर्म गरिन्छ, त्यस्तै तिमी राइट हेन्ड बच्चाहरू सदा शुभ वा श्रेष्ठ कर्मधारी बन, तिम्रा हरेक कर्म उच्चभन्दा उच्च बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने होस् किनकि कर्मले नै संकल्प वा बोलीलाई प्रत्यक्ष प्रमाणका रूपमा स्पष्ट गर्छ। कर्मलाई सबैले देख्न सक्छन्, कर्मद्वारा अनुभव गर्न सक्छन् त्यसैले चाहे रूहानी दृष्टिद्वारा, चाहे आफ्नो खुशी र रूहानियतको चेहराद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर- यो पनि कर्म नै हो।

स्लोगन:- रूहानियतको अर्थ हो- नयनमा पवित्रताको झलक र मुखमा पवित्रताको मुस्कुराहट होस्।